

Z českých mlýnů

HUMORESKY KARLA TŮMY.

Dobrodružství paně Cibulkovo.

Asi před hodinou přinesl "pošťák" panu otci Cibulkovi do Podolského noviny a psaní z Prahy a již merčila bystrozraká panímáma, že má starý nějaký 'trhán'.

Každou chvíli byl v šupletí, brzy vytáhl zelenou železniční knížku, brzy zase červenou 'šraj-tofi'.

"Mně se zdá, ty se už zase šroubujes do Prahy?" prohodila panímáma.

"Musím staroušku," omlouval se rázný jinak pan otec jaksi rozpačitě, "máme tam zase poradu pro tu uherskou mouku."

"Bože mne netrestej, aby ji už čert vzal, tu celou uherskou mouku! To je nákych věčných porad z kterých se vracíte myslím tak moudří, jak jste do nich přišli. Vždyť je to teprv zítra týden, co's byl v Praze!"

"Nic naplat, musím tam v poledne zase sjet."

"Ale ty outraty, kdo pak ti to bude hradit?"

"No, vždyť to není k smrti," chlácholil ji už zase osmělenější pan otec, "každý něco pro vlasti" a "nebudeš něco potřebovat z Prahy?"

Tato závěrečná otázka účinkovala vždycky výborně. Následovaly po ní hned: asi dvě libry kávy, libra škrobu, kus jádrného mýdla, trochu velkých hroznů a mandlí, balíček modré bavlny atd. až už toho měl pan otec hnedle dost. Než každý špás něco 'koštuje' a kdyby byla ta drhá panímaminka věděla, jak ta 'uherská mouka' vlastně vypadá, k vůli níž pan otec pořád do té Prahy brouší, byla by ho jistě vytrésla ještě jednou tak velkou nůsí komis. Přece jen povedené tohle mužské plemeno! Však hlavní vinu mají — venkovští páni sládci. Proč nevaří takový 'kfen', jaký se dostane jen v zlaté 'slovanské' Praze? Jak má člověk na svém venkovském hnůzde odolat a vydržet když dostanete příkladně takovéhle psaníčko z Prahy:

"Milý příteli! Prašáte vším a přijedte! To jsem Vám našel včera pivko, že jste jakživ ještě podobného neliš. Flekovské voda proti tomu! Zkrátka, to se nedá povědit, to se nedá povědit, to se musí jen pít! Čeká vás na jisto dnes večer váš upřímný Žáha."

Hodí kamenem po spěchajícím na stanici panu otci Cibulkovi, kdož si troufáš odolat takovému pokušení! Celou cestou nehodila živá duše a tak se vyhoupl náš Cibulka po páté hodině k večeru zdráv jako kapr z vagonu na smíchovském nádraží, chvátaje v potu tváří, pokud mu to jen pro bříško šlo, aby 'chytit tramvay' a nezmeškal zbytečně ani minuty. Na ty hloupé komise bylo zítra času dost. Veselost mu hrála v hlavě a leskla se na jeho kulaté tváři, jako zapadající sluníčko po ztlacených koulích na cimbuří 'Národného'.

Ti hloupí Pražáci! Jak se faní po venkově, po letních bytech! Inu, kdo chce kam, pomozme mu tam. Smluvili se se starým přítelem Žáhou, který je inspektorem u nějaké té vypálené asekurace, jak si to letos šikovně zaonačí. V Podolském mlýně místa nazbyt: voda, mléko, háje, maslo, louky, inu co jen srdce Pražáků ráčí; před měsícem už tam tedy odstěhoval Žáha svou starou s celou famelií, daří se jim tam výborně, ale jemu Žáhovi a Cibulkovi v Praze přece jen ještě líp! Žijou

tu oba staří parkosové zase tak po mládenecku fešácky, jako by byli dohromady aspoň o kopu let mladší, než jsou. Ale což — ntišuje si Cibulka svědomí: Když se člověk padesát let choval dobře, může si v 51. přece už trochu vyhodit z kopytka.

Rozumí se arci, ve vši slušnosti a počestnosti: jako se na tak pořádné občany, věrné ctitele božského krále Ječmínka a starousedlé bulkáře sluší a patří.

S veselou tedy myslí, ale již také dosti pěknou žízni náš pan otec octne se u bytu přítelova; zavoni na celé kolo a už si štemuje vtip, kterým by Žáhu pozdravil, když se tu otevrou dveře a místo Žáhy vítá jej dobrosrdečným smíchem paní — Žáhová! Nebesa! Kde se tu vzala?

"A tohle je dobré, pane otče, jedeme spolu jedním vlakem do Prahy a nevíme jeden o druhém!" Náš pan otec byl by snad překvapením zkoprněl na prahu jako dřevěný Mojžíš, ale na štěstí už mu třepal pravici přítel Žáha a už jej táhl do pokoje, směje se:

"To se na nás naše ženušky navedly. Co?"

Ale ne, paní Žáhová hravě vysvětlila všechno:

"Šla jsem odpoledne na stanici k paní přednostové čili "stacionářce", jak se dobře po česku říká, známe se spolu už ze školy; tu přijdou noviny a v nich se dočítáme, jaká to bude sláva s Turollou. Jejej, miní paní stacionářka, to bych tam dnes chtěla být! Já také dostala sto chutí a tak jsme se zkrátka sebraly a tu jsme!"

"I těšíme se," doložila v tom, přicházejíc z vedlejšího pokoje roztomilá paní přednostová, "že z toho nebude žádné pohoršení!"

"Ale kdepak pohoršení! Potěšení srdečné!" ujišťovali o přítř oba lapení kmotři pijaristé, však sotva že paničky poodešly do vedlejšího pokoje, aby dostrojily se se do divadla, měli jste vidět ty okurkové obličejky našich kumpánů!

"Tohle je směla, co?"

"No, a jak to vyvedem?"

"Inu jak? Vy již musíte se obětovat; půjdete se svými paničkama do divadla, já ale do naší důležité schůze stran té uherské mouky!"

"Zrádče," smál i durdil se Žáha, "za to bych vám na mou duši neměl o tom čupr-ležákovi ani povědět! No, ale neš, dopřejte si ho v Roudnické u Císařských a sedněte si až k samému sklepu; tam se schází moc fajnová společnost. Spát budete, rozumí se, u mne, jako vždycky, pokoj již máte uchystaný; zde je klíč od domu a zde od pokoje."

Jak vidíme, bylo panu Cibulkovi celkem hej! Honem si šel obhlédnout svůj pokoj, umyl se, převlékl se a za čtvrt hodiny už zase zcela ve své dobré míře vyprovázel společnost až k Národnému, škádle cestou paničky, že to byl přece jen asi od nich čtverácký návod, konečně pohnat stisknul ubohému příteli vřele ruku, šeptaje mu, že bude pít za něho!

A pil! Prach čtyry neděle, však to byl také malvaz. S každou další sklenicí lepší a lepší a lepší; a to samé platilo také o zábavě i o společnosti. Všichni jeden duch a jedno srdce a to srdce pořád upřímnější a ten duch pořád ráznější. Náš pan otec se zkrátka už ani nechtěl dívat na ty čárky na svém tácku a do dnes se vám nepřízná, kolik jich vlastně vylousk. Jen na to se pamatuje, že měl zrovna tak svou pravou 'postelní váhu', když po Václavském náměstí stoupal volnou na Vinohrady k příteli na svůj nocleh. Noc byla tmavá, lucerny už na polo vykuchané, ale houby! jen když je pořádná iluminace v hlavě.

Bezstarostně, silně si odfukuje, klobouk v jedné, deštník v druhé ruce, vystupoval náš pan otec temným návrším Čelakovského sadu 'pomalu, ale jistě' vzhůru k bývalé Žitné bráně, když tu do něho nějaký nemotora, chvátaje s hora dolů, tak upřímně drcne, že oba od sebe odlitli jako dvě piliárové kule.

"No no!" zabručel nemotora; "no no!" odpoví ještě důraznějším basem náš pan otec a bezděčně záhne si po levé kapse u vesty, lekne se div nezdvěněn: hodinky ty tam! Ale mžikem se vzpamatuje, obrátí a ráznými skoky dolů za lupičem. Pod stínem nejdolejšího akátu jej šťastně duhoní. Rázně pozvedne deštník a zahřmí na lotra:

"Hodinky sem!"

Lotr se lekne a civí.

"Hodinky sem, sice!" zahřmí pan otec podruhé a to vydalo: lupič ani necekna vrátil mu hodinky a už pelášil odtud! Vítězoslavně zastrkuje Cibulka své 'cibule', kouká ještě chvíli za utíkajícím darebou, myslí si, že mu měl přece nákou vlepít a pak se znova pachtí vzhůru k Vinohradům. Znamenité pivo, jak dodává člověku kuráže! Nemít ji, měl po hodinkách. Beze všeho dalšího již dobrodružství dostal se šťastně do svého pokoje, rozžal svíčku a počal tiše se odstrojovat. Nejprve kabát dolů, pak boty a pak — prach čtyry neděle, co to? Sní nebo bří? Tu, hle, tu na stole leží jeho zlaté hodinky a zde ve vestě na sobě má druhé! V těch nejstarších hodinách nemohlo to nikdy více hrknout, nežli v tu chvíli v útrokách paně otcových.

"Pro umučenou hodinu!" trne; "svoje jsem si zapomněl zde a tomu chudákovi jsem vyrval jeho hodinky! A pěkné zlaté remonterky! Pane na nebi, tohle je škandál!"

Byl by se nejraději zřackoval, stlouk a propad na tom místě, kdyby to jen bývalo co platno. Za to bez sebe sklesl na židli, kolena pod ním třásla a na jazyku se mu dělalo hořko.

V tom slyš! Na schodech dupot a šramot.

"Matičko svatohorská, to už jdou pro mne!" umírá nešťastný pan otec úzkostí. Krupěje krve by se byl z něho nedořezal. Již kouká zoufale po oknu, již — než, po jednou mu otrnule: rozeznal hlas přítele Žáhy, který se s dámmami také důkladně zpozdl u večeře.

"Aj, pan otec ještě svítí!"

"Svítím — svítím," ozývá se pan otec, "ale je po mně!"

I otevřev, prošil pro Boha, aby k němu vešli a pohleděli, co ho potkalo!

"Jen si považte, já starý mezek někomu ukradl, uloupil zlaté hodinky. Já ho chudáka přepad na ulici, já ho obral o remonterky, já se stal lupičem!"

To vše vyrážel ze sebe tak plačtivým hlasem, tváře se při tom tak zoufale, že se ho všichni zhrozili, myslíce nic jinak, než se pomáti na rozum. Teprv když jim to všechno z gruntu vypověděl, jak a co — všichni smíchy se roztřásali a kouleli.

"Vám se to směje, ale co já si počnu? Na světě bych se radši neviděl! Kde toho chudáka najdu, abych mu hodinky vrátil a za to leknuť ho odprosil? Ohlásit to na policii? Z toho bych moh mít pěknou ostudu a polízanou. Vždyť je to kriminální případ, vždyť ten ubožák z toho moh mít smrt!"

Tak bēdoval a lomil rukama neustále, až ho Žáha upokojil, aby si nedělal daremných trampot omyl že je omyl a jak se rozední, že dojde s ním i s těmi nešťastnými hodinkami na policii a že to bohda všechno dobře skončí.

Nuže chvála Bohu, také skončilo. Femohlit se ani přisní páni na policii zdržet smíchy, když pan otec znova v potu tváří vypravoval tu svou loupežnickou historii. Takového 'lupiče' a zákeřníka věru ještě neviděli. Po hodině se vracel pan otec jako znovuzrozený a div radostí neposkakoval zase k příteli Žáhovi na snídání.

"Ale když to venkoncem vezmeme" — ulevil si při druhém šálku, "jste tím veselým malérem jen vy paničky vinny; proč jste nás tak překvapily, že jsem až v roztržitosti zapomněl své hodinky na stole!"

"A proč jste byl tak roztržitý, pane otče?" usmála se šibalsky paní Žáhová. "Vy mužští!"

Klondike v poblíž domova.

Stěhování lidstva z jedné části země do druhé děje se cestou zcela přirozenou. Jest to bažení jednotlivců po zlepšení svého postavení. Když rozšířila se pověst o tom, že zlato u velkém obnosu lze nalézt u vnitru Alasky, odvážili se muži z celého světa svých životů, vzdorujíce nesčetným nebezpečnostem, aby dospěli nového Eldoráda.

Některé docílí tam úspěchu, jiné pochybí, průměrně však učinili by všichni dobře, kdyby se byli připojili k vystěhovaleckému hnutí do krajiny blíže St. Paul a Duluth v Minnesotě. Přes jeden milion dolarů strženo bylo pouze za úrodu brambor v půl tuctu osadách podél dráhy, neřkajíc ani něčeho o výtěžku za obilí, dobytek a jiné rolnické výrobky. Bude to nejobhatší krajina na severozápadě pro svou výtečnou polohu mezi St. Paul, Minneapolis, Duluth a Superior. Krajina tato obdařena jest zdravým podnebí, čistou vodou, dobrou půdou, čilými občany a všemi výhodami výtečné krajiny.

Pozemky stoupají rychle v ceně a každý, jenž se tu usadí, může být u jistěn, že nalezne tu Klondike bez nepřijemnosti a útrap spojených s dalekou cestou do Alasky.

Nové cukrové melouny "Paul Rose."

Pan Paul Rose píše: Dec. 4. 1897. "Shledal jsem během 20letého pěstování melounů, že v severních státech zvyšuje se poptávka po melounech s načervenalým masem a dále, že obchodníci dávají mu přednost k vůli umístění v půl bušových koších. Osage jest příliš velkým do košíků; Emerald Gem nevydrží dopravu v teplém počasí a mimo toho rodí melouny nestejné velikosti.

The Paul Rosechyby ty ostraňuje, vyne se více, vydrží déle a uspokojí lépe, nežli kterýkoliv jiný meloun. Jest to nejlepší meloun, jaký jsem našel pro sever.

Moje zkušenost s ním v jižní Indianě minulou sezónu byla velice uspokojivá, vyjma toho, že roste příliš velký. Ponechám Osage melounu a budu sázeti Paul Rose. Letos zasílám jsem tyto melouny do Pittsburgu, Clevelandu, Toledo, Indianapolis, Chicaga, a jiných vzdálených stanic a v každém případě došly v dobrém pořádku a prodaly se za nejvyšší ceny."

Zahradníci shledají jej za velmi cennou zeleninu po Osage.

Cena: pakl. 10c.; 3 pakl. 25c., 4 unce 30c., 1 unce 50c., 2 unce 80c.

Vaughanův katalog výhodných koupí jest trochu lepší nežli jiné. Ilustrace jsou vzaty dle přírody a vysvětlí vše o zahradě, lukách a farmě. Zašleme jej zdarma s každou objednávkou. 50.000 stop paře niš věnováno jest novým Cannas, růžím, karantistům atd. Většinu druhů semen prodáváme po 3c. paklíček — za polovinu proti jiným. Pište dnes. Na východ neb západ, Rychlá doprava z Chicaga neb New Yorku. Jsme jisti, že vám usetříme peníze. HW—1m

Vaughan's Seed Store, 14 Barclay Street, New York, 81-86 Randolph St., Chicago, Ill.

NOVÁ... UNION

zvýšená okružní dráha

Jest nyní otevřena. JEDE PO VAN BUREN UL. PŘÍMO PŘED Chicago, Rock Island & Pacific stanicí.

Cestující, kteří do Chicaga přijdou, mohou po zvýšené dráze dosáhnouti kterékoli části města, aneb za poplatek se navštíviti kterýkoliv obchod v středě města. Vlaky zastavují na Rock Island stanicí každou minutu. Výhodu tuto může skýtati pouze

"Great Rock Island dráha". Zašlete 2centový kolek a obdržíte poštou perspektivní obraz Chicaga v 6 barvách, jenž znázorňuje vše, co si o Chicagu a zvýšené dráze můžete viděti. Mapu tuto měli byste mít, ať žijete jinde, chcete-li město navštívit, neb brditě-li v Chicagu. Dopíšte na JOHN SEBASTIAN, G. P. A., Chicago, Ill.

Kde je? Pan St. Rybenský, dříve občan omanský, nyní někde v Kalifornii umřel. Hledá jej jeho matka. Kdo by o něm věděl, neb on sám at' dopíše na P. Jos. Fibigera, 138 So. 13. Str. Omaha, Neb.

Stává rozličných způsobů...léčení...
NACHLAZENÍ A KAŠLE.
 K docelení působivého vyléčení
RYCHLE, DOKONALE a TRVALE užívajte
ALLEN'S LUNG BALSAM
 a nepohrávejte s sebou užíváním cetlí, jež poskytnu pouze dočasnou úlevu. Tento první Balsam jest chválen pro své odlehčující vlastnosti, jímž klem zvedá a utírá a vyhojí sliznaté blány. Neobsahuje opium neb žádný jiný opojný lék. Duchovní a veřejní řečníci budou s výsledkem, jestli lék použijí, spokojeni. Zadejte a hleďte přísti dostati ALLEN'S LUNG BALSAM. U lékárníků: 25c., 50c. a \$1.00 láhev.

Dr. Chas. Rosewater
 český lékař.
 Míste: 222 Bee Bldg., roh 17. ul. a Farnam. Telefon 504.
 Obydlí: 2417 Jones ulice, roh 25té Vozmíte káru na Leavenworth ul. Telefon 1217.
 OMAHA, - - NEBR

Dr. E. Holovtchiner
 český lékař.
 Office na rohu 15. a Howard ul. Sheely's Block, č. dveří 210. Telefon 1438.
 V písněné k nalezání od 10 do 12 hodin ráno, a z 2 do 4 odpoledne a od 7 do 8 večer.
 Obydlí v čísle 1619 Center ulice. Telefon 1674.

Dr. L. H. SIXTA,
 český lékař.
 SCHUYLER, NEBR.
 Písárna v Hollmanově bloku. V druhém poschodí.
 Předplácejte na Knihovnu Americkou, pouze \$1.00 na rok.

THOS. BRYANT, N. W. ELLS, předseda, úředník.
 W. R. RATHSACK, výpomocný k r.
The First National Bank.
 SCHUYLER, NEB.
 Zákazníkům věnována jest neúplnější pozornost.
 Přejeme si s vámi obchodovat. Příjčky na farmy na nejznazší podmínky a nejnížší úroky. dab.

Postarejte se o budoucnost svých rodin
 přistoupení k rozvětvenému řádu
WOODMEN of the WORLD,
 jenž vyplácí pojistné správně a rychle.
 JEDNÁNÍ V ŘEČI ČESKÉ
 Hledají se jednatele, k založení nových táborů. Výhodné podmínky.
 Dopíšte o podmínkách český neb anglicky na vrchního velitele
 J. C. ROOT, 311 Sheely Block, OMAHA, NEB

Iovská hospodářská kolej.
 Jeden školní běh. Jednorocní běh. Dvouletní běh. Čtyřletí běh v hospodářství a mlékareí.
 Počátek běhů: 22. února 1898, 19. servence 1898.
 Vyučování zdarma. Dopíšte si o ilustrovaný katalog. Adresujte: C. F. Curtis, Ames, Ia. 624-3m.